

a dy mi dvo - je słu-ne-čko, a dy mi dvo - je słu-ne-čko
ve dně svi-ti - va - lo.

Aj už mi tak něbudě,
jak mi byvavało,
a dy mi dvoje slunečko
ve dně svitivało.

Jedno mi svitivało
slunečko na nebi,
a druhe mi svitivało
moje potěšení.

312.

Ze Žarošic.

A - ni mně ne - vo - ní tu - li-pán čer - ve-ný,
jak mně za - vo - ně - lo mo - je po - tě - še - ní.

1. Ani mně nevoní
tulipán červený,
jak mně zavonělo
moje potěšení.

Dyby mně tak bylo,
jak mně bývávalo,
ze třech okýneček
na mně svítívalo.

Z jednoho slunýčko,
z druhého měsíček
a z toho třetího
švarný šohajíček.

2. Otevři mně, milá,
lebo je mně zima,
neotevřeš-li mně,
otevře mně jiná.

Esli mám otevřít,
napřed se podívám,
bude-li stát za to,
co mu já otvírám.

Nestojíš-li za to,
před naše je blato,
žduchnu tě do něho:
tu máš, šelmo, za to!